

ANTOINE DONZEAUD
«Raise high the roof beam, carpenters»

February 28th - April 11th, 2015
Opening Saturday, February 28th, 2015 - From 5pm to 9pm

ANTOINE DONZEAUD

«*Raise high the roof beam, carpenters*»

February 28th - April 11th, 2015

Les oeuvres d'Antoine Donzeaud forment les réminiscences d'une urbanisation mentale qui échafaude - selon les espaces, leur architecture et leur histoire - de nouveaux plans d'aménagement. Les tableaux de l'artiste constituent les fenêtres brisées et les cloisons restantes d'un habitat fictionnel laissé à l'abandon. Ecrans, cadres, points de vue, ils sont les dépositaires d'une écriture codée. Plantés à la verticale, ils célèbrent la beauté du délabrement.

Raise High the Roof Beam, Carpenters est une nouvelle écrite en 1955 par l'écrivain américain J.D. Salinger. Elle retrace la chronologie des frères Glass, invités très jeunes dans une émission de radio pour enfants précoces et exposés adultes à des destins dramatiques et singuliers. La référence à la fable américaine dans le titre du projet affirme chez l'artiste une volonté d'appropriation du territoire imaginaire du récit où les tableaux deviennent objets d'architectures ou personnages. Ils composent et dessinent l'espace au sens physique, créent des ouvertures, des espaces doubles de perception et de projection. La saga familiale laisse derrière elle les ruines domestiques d'un drame qu'Antoine Donzeaud sélectionne et récupère, et dont il re-matématise les restes.

La réhabilitation de l'oublié fait écho à la série «Zuma» développée en 1977 par l'artiste américain John Divola : interventions de peinture sur les murs et fenêtres de maisons abandonnées sur la côte Ouest des Etats-Unis qu'il photographie ensuite. Les motifs répétés et intégrés à l'architecture de ces anciennes villas sur Zuma Beach suggèrent l'effondrement et l'échec social.

Par ces références, l'artiste tisse le scénario d'un subtil équilibre entre création et destruction et affirme l'usage d'un vocabulaire toujours contradictoire. La fenêtre ouvre l'espace - la paroi contraint, découpe et sculpte - la bâche sépare et protège - le châssis se tient debout ou appuyé contre un mur - la toile est pliée ou dépliée - le geste devient à la fois pictural et sculptural. Tous les éléments de cette composition se modulent et se font face, se superposent et se lisent les uns vis-à-vis des autres dans un ensemble qui s'aménage selon les résurgences, la fragilité, l'autonomie, la clarté et l'opacité de chaque objet disposé.

Debout dans l'espace, près des fenêtres brisées et visible par transparence, des formes aux allures anthropomorphiques se dressent devant quelques portraits pliés, dissimulés, spectateurs eux aussi de ce vandalisme moderne aux nouvelles stratégies de séduction dont le display échelle 1 fantasme la déchéance.

Elisa Rigoulet

ANTOINE DONZEAUD

«*Raise high the roof beam, carpenters*»

February 28th - April 11th, 2015

The works of Antoine Donzeaud are reminiscent of a mental urbanisation which devises - according to the space, their architecture and their history - new layout plans. The artist's paintings consist of broken windows and partitions left over from an abandoned, fictional habitat. Screens, frames, points of view: they are the depositories of coded writing. Hung vertically, they celebrate the beauty of decay.

Raise High the Roof Beam, Carpenters is a novel written in 1955 by the writer J.D. Salinger. It follows the life of the Glass brothers who, when they were very young, were invited onto a radio show for gifted and grown up children with dramatic and unique destinies. The reference to the American fable in the project's name affirms a sense of ownership over the imaginary tale where pictures become architecture or characters. They compose and draw the space in a physical sense, create openings, double spaces for perception and projection. The family saga left behind the domestic ruins of a drama that Antoine Donzeaud selects and recovers, and restores the remains.

The rehabilitation of the forgotten reminds us of the series «Zuma», developed in 1977 by the American artist John Divola: painting works on the walls and windows of the abandoned houses on the west coast of the United States that he then photographs. The themes repeated and integrated in the architecture of these ancient villas on Zuma Beach suggest the social breakdown and failure.

With these references the artist weaves a subtle balance between creation and destruction, demonstrating the use of a vocabulary which is always contradictory. The window opens up the space - the wall restricts, cuts and sculpts - the canvas sheet separates and protects - the frame standing or leaning against the wall - the canvas is folded or opened out - the gesture is both pictorial and sculptural at the same time. All of the elements of this composition are shaped and face each other, superimpose and are shown opposite one another in a set which is set up according to the resurgence, the fragility, the autonomy, the clarity and the opacity of each object.

Standing in the space, near to and visible through the broken windows are anthropomorphic forms, rising up in front of several bent, concealed portraits. They too are spectators to this modern vandalism, new strategies of seduction, the full size display a fantasy of decay.

Elisa Rigoulet

ANTOINE DONZEAUD

«*Raise high the roof beam, carpenters*»

February 28th - April 11th, 2015

De werken van Antoine Donzeaud vormen de reminiscentie van een mentale verstedelijking die, volgens de ruimtes, hun architectuur en geschiedenis, nieuwe inrichtingsplannen samenstellen. De schilderijen van de kunstenaar vormen de gebroken vensters en resterende wanden van een fictieve, verlaten habitat. Schermen, kaders, gezichtspunten ... ze zijn de houders van een codeschrift. Met hun verticale opstelling vierden ze de schoonheid van het verval.

Raise High the Roof Beam, Carpenters is een novelle uit 1955 van de Amerikaanse auteur J.D. Salinger. Ze traceert de chronologie van de gebroeders Glass, die al zeer jong werden uitgenodigd op een radio-uitzending voor vroegrijpe kinderen en als volwassenen werden blootgesteld aan een dramatisch en bijzonder lot. De referentie aan de Amerikaanse fabel in de titel van het project bevestigt bij de kunstenaar de wil om zich het denkbeeldige territorium van het relaas toe te eigenen waar de schilderijen het voorwerp worden van een architectuur of van personages. Ze stellen de ruimte samen en tekenen ze in de fysieke zin, creëren openingen, dubbele ruimtes van perceptie en projectie. De familiale saga laat achter zich de huiselijke ruïnes van een drama dat Antoine Donzeaud selecteert en recupereert, en waarvan hij de resten opnieuw materialiseert. Het herstel van het vergetene is een knipoog naar de serie 'Zuma' uit 1977 van de Amerikaanse kunstenaar John Divola: schilderijen op muren en vensters van verlaten huizen aan de westkust van de Verenigde Staten die hij vervolgens fotografeert. De herhaalde en in de architectuur van deze oude villa's geïntegreerde motieven op Zuma Beach suggereren de sociale teloorgang en het sociale falen.

Met deze referenties weeft de artiest het scenario van een subtiel evenwicht tussen creatie en destructie en uit hij het gebruik van een steeds tegenstrijdige woordenschat. Het venster opent de ruimte - de wand bedwingt, versnijdt en sculpteert - het zeil scheidt en beschermt - het kader houdt zich recht of steunt tegen een muur - het doek is geplooid of opgevouwen - het gebaar wordt zowel schilderachtig als beeldhouwend. Alle elementen van deze compositie zijn gemoduleerd en kijken elkaar aan, stapelen zich op en lezen elkaar ten opzichte van de andere in een ensemble dat samengesteld wordt volgens wat aan de oppervlakte komt, de fragiliteit, autonomie, helderheid en opaciteit van elk geplaatst object.

Rechttop in de ruimte nabij de gebroken ramen en transparant zichtbaar, rijzen antropomorfische gedaantevormen voor enkele geplooid, verborgen portretten, die ook zelf toeschouwer zijn van dit moderne vandalisme met nieuwe verleidingsstrategieën waarvan de display schaal 1 een waanvoorstelling van de ondergang maakt.

Elisa Rigoulet